

at af den Kritik, som i øvrigt er rettet mod Forslaget, efter min Mening er adskilligt kraftigere i Formen end nødvendigt, og end Sagen egentlig kræver. Man har gjort meget ud af, at der er temmelig strenge Bestemmelser om Pengens Anbringelse. Man har gjort mig opmærksom paa, at man efter Lovforslaget ikke kan anbringe Penge ved at købe fast Ejendom, hvilket kan føre til, at man vanskelig kan udlaane Penge i faste Ejendomme, idet man kan blive tvunget til at overtage Pantet. Man har gjort Indvending mod Tilsynets Ordning og fundet, at det ikke bør indrettes, saaledes som Lovforslaget foreslaar. Man har endvidere gjort en Bemærkning, som dog maaske har lidt paa sig, og som vi vare ved at snuble over, da vi forrige Gang behandlede Sagen her. Jeg sigter her til Spørgsmaalet om, hvorledes Appellen skal ordnes, om der overhovedet skal kunne finde Appel Sted fra Forsikringsraadet og da til hvem. Den Gang maatte vi standse ved, at en Appel, der sker fra det sagkyndige Forsikringsraad til den usagkyndige Minister, ikke vil være videre heldig. Det gjorde man opmærksom paa ved Sagens Behandling, og jeg indrømmer, der kan være Anledning til at tage under Overvejelse, om der gives nogen anden Maade at appellere paa, saa at der er Udsigt til, at Sagen kommer under en upartisk og sagkyndig Behandling. Men jeg skal lige saa lidt komme ind paa disse Detailler som paa andre. Jeg mener, at det Forslag, der nu foreligger, bør fremmes og kan danne et overmaade godt Grundlag for det videre Arbejde i Sagen.

Breinholt: Det er ikke uden en vis Ængstelse, at jeg drister mig til at tage Ordet i en Sag som den foreliggende, der jo maa synes at kræve en særlig forsikringsteknisk Kyndighed, en Kyndighed, som jeg desværre maa bekende kun at besidde i meget ringe Grad. Naar jeg alligevel vover mig ind paa et saa indviklet og omtvistet Omraade som det foreliggende, drives jeg dels af den Interesse, hvormed jeg omfatter hele denne Sag, og dels af, at jeg under dette Lovforslags Behandling for 3 Aar siden gjorde en Henstilling, som

viste sig under Sagens senere Gang ikke at være ganske resultatløs. Jeg kan maaske ikke haabe noget lignende nu, men i hvert Fald vil jeg ikke lade mig afskrække fra at gøre denne Henstilling. Jeg har ogsaa grebet Ordet, fordi jeg gerne vilde udtale min Tak til den højtaerede Minister, fordi han gennem dette Forslag har gjort et alvorligt Forsøg paa at hæve den, om jeg saa maa sige, næsten lovløse Tilstand, hvori Forsikringsvirksomheden befinder sig her i Landet; et Forsøg, om hvilket jeg, idet jeg anerkender det, dog samtidig vil sige, at det efter min Mening ingenlunde gaar i den allerheldigste Retning, hvad jeg senere skal udtale mig om. Der var meget, jeg kunde have Lyst til her at bringe frem, navnlig den Tilstand, hvori vi nu befinde os, og de Punkter, hvor der er Trang til en Forandring, men paa Grund af den langt fremskredne Tid antager jeg, at man vil være taknemmelig for, at jeg skærer saa meget bort som muligt. Jeg skal derfor holde mig til Lovforslaget som det foreligger, og fremdrage nogle Punkter, der have vakt mine Betænkeligheder, og som ere af en saadan Art, at jeg tror, at de ogsaa ere forstaaelige for Lægmænd. Derimod skal jeg holde mig borte fra alt, hvad der falder ind under det rent forsikrings-tekniske.

Tager man saaledes først § 3 og 5 for sig, indeholder § 5 den Bestemmelse, at af et Forsikringsselskabs tegnede Aktiekapital skal der indbetales mindst 25 pCt. Det er en klar og tydelig Bestemmelse; har et saadant Selskab altsaa en Aktiekapital eller Garantikapital paa 1 Mill. Kr., skal der indbetales 250,000. I § 3, der ligeledes omtaler Indbetalingen af en Del af Aktiekapitalen, hedder det i 2det Stykke: „Den indbetalte Del af Aktiekapitalen maa ikke være mindre end 25 Gange den højeste Forsikringssum, som Selskabet ved Begyndelsen af sin Virksomhed uden Genforsikring kan overtage paa enkelt Risiko. Hvis nu det samme Selskab, der har en Aktiekapital paa 1 Mill. Kr., og som efter § 5 skal have indbetalt 250,000 Kr., har som Maksimum for sine Forsikringer 15,000 Kr. — et Tal, som er meget lavt sat — skal det efter § 3 have indbetalt mindst 375,000 Kr., medens § 5 forlanger 250,000 Kr., og hvis Selskabet, hvad meget